

Beszámoló az Audiovizuális Kommunikáció szakkör 1992/1993. évi működéséről

A szakkör a tanév harmadik hetében, szeptember közepén indult meg új, immár harmadik "évfolyamával". Az előző generáció tagjai negyedikesek lettek, kisebb-nagyobb videómunkákban már gyakorlatilag önállóan vettek részt, és alkalmanként komoly egyházi videoszolgálatot láttak el. Rögzítették például a Lehel téri templomban tartott, 12 előadásból álló "A megismeréstől a családalapításig" című előadássorozatot, amely anyagból két jegyesoktatási videokazetta készült, és a VITEO Egyesület kölcsönzöhálózatában sokakhoz eljutott. A patrocíniumi iskolanapon nagy közönséget vonzott és azóta is többször sikerrel vetített mű Pomeisl Imre 28 perces iskola-bemutató filmje a "Pietas et litterae". A legnagyobb nyilvánosság elé az a 10 perces műsoruk került, amelyet a diákvideózást felkaroló VIDEÁK TV-adás kérésére készítettek magáról a szakkörrel, és amelyet a Magyar TV 2. programja decemberben sugárzott.

Az újak a másodikos diákok közül toborzódtak: az A/ osztályból négyen, a B/-ből tizenhárman. Különböző tanulmányi okok miatt az év során néhányuktól meg kellett válnunk; a szakkör második évét 1993 szeptemberétől összesen tizenhárman kezdték majd el.

Az első félév az állókép jegyében telt. A képkola megismerése, diaképek készítése, a szekvencia (képi mondat) segítségével a vizuális gondolkodás fejlesztése, a diaporáma technikai eszközeinek használata volt a féléves program, amelyet írásbeli és gyakorlati vizsga zárt le, majd a vizsgamunkák nyilvános bemutatása koronázott meg. Február 28-án, vasárnap volt ez utóbbi esemény, amelynek lelkes közönsége zsúfolva is alig fért be a zeneterembe. A "Piarista diák" márciusi száma három cikket is közölt e bemutatóról, az értékelésben az első három helyen végzett szakkörös diákok tollából (lejebb olvashatók).

A második félév hangtechnikai ismeretekre és gyakorlatokra fordítódott. Orsós és kazettás magnó, mikrofon és hangkeverő, komplex hangtechnikai rendszerek összeállítása és helyes használata, szalagvágás és ragasztás, szinkron és multiplay felvételek készítése szerepelt a félévi programban. Az első félévhez képest jelentős változás, hogy akkor a diafelvételek készítése egyéni munka volt, most 2-3 fős csoportok dolgoztak. Viszont ugyanúgy megmaradt a 3+1 rendszer: három hétvégén két részben (pénteken du. ½ 4-től 7-ig, ill. szombaton de. ½ 10-től 1-ig, kinek melyik időpont volt a jobb) zajlottak a foglalkozások, a negyedik hétvégén pedig az évfolyam-mise után ½ 11-től 1-ig a szakköri menethez illeszkedő, tanulságos szemléltető anyagok ill. műsorok meghallgatása, megnézése történt (pl. rádiójáték, digitális filmhang stb.).

Ezt a félévet is írásbeli és gyakorlati vizsga zárta, továbbá három részből álló vizsgamunka elkészítése: érdekes zörejek gyűjtése (illetve mesterséges pl. lassítással való előállítás), zörejszekvencia készítése, rövid hangjáték vagy riport alkotása. A zöreigyűjtéssel általában végeztek a csoportok, de a többi a nyári audiovizuális táborunk idejére maradt.

Az idei már a harmadik ilyen tábor volt. Mindháromszor egy-egy "nagyobb" film forgatása állt a középpontban, amelyben a szakkörös diákok látták el a teljes stáb feladatkörét a hangtechnikusoktól a világosítókig. Idén az egy éve visszakapott, hívó és nem hívó fiatalokat egyaránt befogadó, rendkívül érdekes helyzetű sátorlajújhelyi kollégium szolgált filmünk színhelyéül, és a film cselekménye is erre a különleges szituációra épült. Hasonlóan az előző évekhez, a tábor költségeinek részbeni fedezéséhez idén is megpályáztuk a Szent József Alapítvány segítségét; és a kapott 25.000 Ft valóban lehetővé is tette, hogy ez az egy hét - utazással együtt - fejenként mindössze 800 Ft-ba került.

A tábor rögtön a tanítás befejezése után indult, 1993. június 14-től 20-ig tartott. A forgatáson kívül is intenzív audiovizuális tevékenység folyt: a csoportok dolgoztak a vizsgamunkákon, már meglévő, de gyenge vagy idegen nyelvű hanganyagok helyett új diaporáma-kísérőhangok készültek (a Teremtés, A negyedik király karácsonya és a Mórusz Tamás címűekhez), valamint esténként filmtörténeti és egyéb videós szempontok szerint összeválogatott filmek megnézése történt. A forgatás a kezdeti tapogatózás, keresés után meglendült, egyre határozottabb irányt vett, és szerencsésen elért a menetközben kiformalódott cselekményfonal végére; így táborunk minden szempontból sikeresnek mondható.

A hangtechnikai felszereléseket illetően a VITEO Egyesület évközben mikrofonokat, fejhallgatókat, állványokat és keverőket, hangfalakat és erősítőket, orsós és kazettás magnókat szerzett be és adott a szakkör használatába. A következő tanévben a szakkör anyaga egész évben a videotechnika megismerése és használata lesz. Biztatóan alakul e téren is a felszerelés kérdése, ugyanis a VITEO az elmúlt tanév során vásárolt egy használt S-VHS és egy V8-as kamerát, két komoly editáló S-VHS képmagnót, és mindezeket is használhatják majd diákjaink. Az Országos Lelkipásztori Intézet is egy nagyobb video-beruházást hajtott végre, és amíg stúdiójuk helyét megszerzik és kialakítják, rendelkezésünkre bocsátják gépeiket.

AZ AUDIOVIZUÁLIS KOMMUNIKÁCIÓ SZAKKÖR BEMUTATÓJA

Február 28-án, vasárnap az Audiovizuális Kommunikáció szakkör (AVK) történetének legnagyobb szabású bemutatója volt a zeneteremben. A több mint két órás műsort nagy érdeklődés kísérte: szülők, hozzátartozók, tanár urak, diákok és más vendégek voltak kíváncsiak, hogy mit is tanultunk, mivel is foglalkoztunk fél év alatt. A szakkör minden tagja készített ugyanis e félév betetőzésekként egy kb. 5 perces diaporámát (diaképsor áttünéses váltásokkal, zenével kísérvé). A vizsgamunkák jól sikerültek, a kisebb-nagyobb bakikat leszámítva kellemes szórakozást nyújtottak szép számú közönségünknek. A „műveket” egyébként szakmai és közönség-zsűri értékelt, biztosítva ezzel némi izgalmat az alkotók között. Az értékelési sorrendtől függetlenül azonban mindenki rengeteg időt és energiát szánt művére. A szakkör igen sokszínű volt egy témán, a fényképezésen belül is. A fényképezőgépet és minden tartozékát megismerhettük. A technikai ismeretek megszerzése mellett fényképeztünk is; egyes képeket és képsorokat elemeztünk. A vizsgamunka készítése során pedig mindannyian rájöttünk, milyen nehéz dolga is van a filmrendezőnek (szereplők irányítása, forgatókönyv írása stb.), mennyi munka fekszik egy-egy alkotásban. Adja Isten, hogy további ismeretekben gyarapodva öregbíthessük iskolánk hírnevét, és az audiovizuális nyelv megismerésével szolgálhassuk az evangélium terjesztését!

Simándi Zoltán II. b

DIAPORÁMA VERSENY AZ AVK-BAN

A diaporámák készítésének lelke a szinkronizátor, mely lehetővé teszi, hogy az úgynevezett „áttünéses váltás” létrejöhesse. Ezzel az eljárással a két kép folyamatosan halványodva, illetve erősödve váltja egymást. Ezeket a váltásokat - mint impulzusokat - a szinkronizátor segítségével magnóra vesszük a sztereó hang mellé. Így értük el, hogy a helyszínen nem kellett kézzel irányítani a váltásokat. Fontos lehetőség volt ez a hibák elkerülésére, a pontos időzítésre.

A bemutatott diaporámák témáit az alkotók a mindennapi életből vették. A helyszínek változatosak voltak: a családi otthonról az iskolánkig. A téma és feldolgozása hol komoly, hol humoros vagy elgondolkodtató volt, de mindről elmondhatjuk, hogy hordozott maradandó értéket, és valódi műélvezetet is nyújtott a nézőknek.

Egy-egy diaporáma 5 perce alatt 30-50 kép pergett le előttünk. A bemutatónk elsődleges célja az volt, hogy egy kész mű bemutatásával bizonyítsuk tudásunkat. A műveket zsűri értékelt, s a legjobbak díjazásban is részesültek. Tanárok, szülők és testvérek mellett „veterán”, előző generációs szakköri tagok is zsűriztek. Minden zsűritag egy-egy művet 0-20 pontig értékelhetett, de a 14 versenyzőre összesen csak 140 pont volt kiadható! Ez a módszer teljes és folyamatos összehasonlításra készítetett. Az izgatott várakozással eltöltött percek után a következő végeredményt hirdette ki szakörvezetőnk, Wettstein tanár úr:

1. Kerényi Zoltán: A huszadik század	220 pont	2. Németh László: Összetört álmok	210 pont
3. Simándi Zoltán: Ej mi a kő...!	188 pont	4. Tanczik Balázs: Magány	187 pont
5. Michaletzky Péter: A televízió	178 pont	6. Hajnal Gergely: Hétféve Ráckevén	167 pont
7. Komáromi László: Az elpuskázott délután	165 pont.	Az első helyezett 3, a második 2, míg a harmadik helyezett 1 tekercs színes AGFA diafilmet vihetett haza díjként. A díjak értékét nem elsősorban az - egyébként magas - bolti értéke adta meg igazán, hanem az erkölcsi és szakmai elismerés, ami díjnál is értékesebb a számunkra.	

Németh László II. b

A GYŐZTES DIAPORÁMA

Az ötlet. Egy fiú iskolába menés közben egy firkákkal teli fal mellett megy el, a képek eszébe juttatják a XX. század borzalmaival, a háborúkat, az atombombát, stb. Ezek a dolgok, gondolatok nyomasztják, és ezért elfut egy templomba, ahol megnyugvást talál. Erre a kis történetre októberben jöttem rá, amikor a Don Bosco énekkarral Szombathelyre mentünk szerepelni. Busszal mentünk, és a Metallica-tól az azonos című lemezt hallgattam. Már tudtam, hogy kell majd valami vizsgamunkát készíteni január-február körül, és ezért gondolkodtam, hogy mit csináljak. A zene hallgatása közben jutott ez az ötlet az eszembe. Ezután már csak pontosan meg kellett tervezni a történetet, az egyes képeket. A bemutatott mű csaknem teljes egészében az volt, mint amit még először kitaláltam, alig változtattam valamit. Szinte csak a címen kellett sokat gondolkodnom, végül a „Huszadik század”-nál maradtam.

Színészkedésre egy régi osztálytársamat, Csépe Andrást kértem fel. Elég könnyen ráállt a dologra, a forgatás közben sem voltak gondok. Nagyon segítőkésznek és irányíthatónak bizonyult. Köszönöm az együttműködést! Két nap alatt sikerült az összes képet lefényképezni. Január 17-én vasárnap a városi, 23-án szombaton a „fali” és a szobai képeket csináltuk meg. A reprodukciókat - a visszaemlékezéshez - folyamatosan készítettem el. A képekre kb. 5 tekercs filmet lőttem el, a feliratokra 3-at. Azért kellett ennyi, mert otthon, monitorról fényképeztem, és ez elég nehéz dolog, mert csak akkor tudom meg az eredményt, mikor már előhívtam a filmet. A második tekercsnél jöttem rá, hogy hogyan kell úgy csinálni, hogy a fekete fekete, a fehér pedig fehér legyen. A harmadikkal megvalósítottam. Február 13-án szombaton szinkronizáltam össze az alkotást, elsőre sikerült; így került a nagyközönség elé a vizsgán február 28-án. Nagyon örültünk a barátainkkal a győzelemnek, és természetesen a családom tagjai is boldogok voltak. A többi diaporáma is tetszett, főleg Simándi Zoltán alkotása, az „Ej, mi a kő...!”. Az eredményhirdetés után sokan odajöttek hozzám gratulálni. Volt, akit nem is ismertem, és kifejtette, hogy miért az enyém tetszett neki a legjobban. Az ilyen gratulációk nagyon jól estek. Kicsit sajnálom, hogy vége a fényképezésnek, mert érdekes és élvezetes volt ez a félév, de ugyanilyen lelkesedéssel nézek a következő félévre, a hangtechnikára és az azt követő videózásra.

Kerényi Zoltán II. b